

zwanej dalej „ustawą”, stanowi przeciętna planowana w danym roku kalendarzowym liczba osób zatrudnionych w zakładzie pracy, skorygowana w końcu roku do faktycznej przeciętnej liczby osób zatrudnionych w zakładzie, obejmująca:

- 1) pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony i określony na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę w pełnym i niepełnym wymiarze czasu pracy (po przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy) oraz pracowników młodocianych, z którymi zakład pracy zawarł umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego,
- 2) pracowników przebywających na urloпах wychowawczych.

§ 2. 1. Przy obliczaniu przeciętnej liczby zatrudnionych w danym roku kalendarzowym (obrachunkowym) dodaje się przeciętne liczby zatrudnionych w poszczególnych miesiącach i otrzymaną sumę dzieli się przez 12.

2. W przypadku gdy zakład pracy działał w okresie krótszym niż jeden rok kalendarzowy, przeciętne zatrudnienie oblicza się dodając przeciętne liczby zatrudnionych w poszczególnych miesiącach, następnie dzieląc otrzymaną sumę przez liczbę miesięcy faktycznej działalności zakładu pracy.

§ 3. Podstawę naliczania odpisu, o którym mowa w art. 5 ust. 3 ustawy, ustala się według zasad określonych w § 1 i 2, z zastrzeżeniem § 4.

§ 4. Za pracowników zatrudnionych w szczególnie uciążliwych warunkach pracy uważa się pracowników zatrudnionych na stanowiskach pracy określonych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43, z 1985 r. Nr 7, poz. 21, z 1991 r. Nr 39, poz. 167 i z 1992 r. Nr 102, poz. 520), wykonujących prace wymienione w załączniku do tego rozporządzenia w wykazie A, w dziale I—VII i VIII poz. 1 i 4—11, 13, 15—17 i 20, w dziale IX, X i XI poz. 1 i 3—7, w dziale XII poz. 1—5, w dziale XIII i XIV poz. 1—3, 8, 10—17 i 21.

§ 5. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do:

- 1) osób, z którymi zakład pracy zawarł umowę o wykonywanie pracy nakładczej,
- 2) osób zatrudnionych na podstawie umowy agencyjnej, wykonujących pracę nieprzerwanie co najmniej przez 30 dni.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1994 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Miller*

169

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA — SZEFA URZĘDU RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1994 r.

w sprawie nadania osobowości prawnej Stowarzyszeniu „Dobroczynność” Dekanatu Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Jaworznie.

Na podstawie art. 10 w związku z art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 107, poz. 459, z 1993 r. Nr 7, poz. 34 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 3) i w związku z art. 7 ust. 4a ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 30, poz.

163, Nr 64, poz. 387, Nr 73, poz. 433 i 434 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadaje się osobowość prawną organizacji kościelnej Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej pod nazwą „Stowarzyszenie «Dobroczynność» Dekanatu Matki Bożej Nieustającej Pomocy” z siedzibą w Jaworznie, erygowanej przez Biskupa Sosnowieckiego.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister — Szef Urzędu Rady Ministrów: *M. Strąk*

170

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 marca 1994 r.

o sprostowaniu błędów.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej

„Monitor Polski” (Dz. U. Nr 58, poz. 524, z 1991 r. Nr 94, poz. 420 i z 1993 r. Nr 7, poz. 34) prostuje się następujące błędy: